

това отъ страна на нашия народъ, който е вамъ тъй много задълженъ. Проникнати отъ чувства на свещена длъжностъ и любовъ къмъ отечеството, ний пристѣпваме къмъ обсъждане на въпроситѣ, които се касаятъ до държавното устройство на княжеството.

„Но при всичкитѣ си желанія и готовность да обсъдимъ дѣлото, което трѣбва да увѣнчае устройството на нашето отечество, ние се срѣщаме още въ самото начало съ такива мъчности, които отнематъ увѣренность въ самитѣ насъ и вѣрата въ сѣдбата на страната, на която искрено желаемъ да дадемъ трайно държавно устройство. Ний покорно молимъ Ваше Сиятелство да ни позволите съ всички откровенность да изкажемъ, че вѣрата, отъ която зависи успѣха на всѣко прѣдприемане, не ни въодушевява, при всичката борба, която водимъ сами противъ себе си за да удушимъ вътрѣшния гласъ, който постоянно ни обезпокоява. Насъ ни вълнуватъ, Ваше Сиятелство, неописани колебания, тревоги и безпокойствия за бъдещата сѣдба на българския народъ, за освобождението на когото Велика Русия изтегли сабята, прѣзрѣ всѣкакви жертви и очуди свѣта чрѣзъ блѣскавитѣ си побѣди. Съ по-лека съвѣсть ще пристѣпимъ къмъ устройството на княжеството, Ваше Сиятелство, ако ни позволите да откриемъ прѣдъ васъ всичката трудность на нашето положение съ покорна молба да съобщите нашитѣ съмнѣния и скърбъ на Царя-Освободителя, покровителя Българи.

„Ваше Сиятелство!

„Неестественитѣ граници, несполното положение на Българското княжество и сравнително ограниченитѣ му приходи доказватъ, че то не ще може да оправдае надеждитѣ на Царя-Освободителя за мир-